

Přednáška - Suhotra Svámí
Śrīmad Bhāgavatam 4.24.77
Praha, 1.7.1997
Oddaná služba je neomezená

*vindate puruṣo 'muṣmād
yad yad icchaty asatvaram
mad-gīta-gītāt supṛītāc
chreyasām eka-vallabhāt*

Nejvyšší Pán je nejdražším cílem všech příznivých požehnání. Každý člověk, jenž zpívá píseň, kterou jsem zpíval, Ho může potěšit. Takový oddaný, upevněný v oddané službě Pánu, může od Nejvyšší Osobnosti Božství získat cokoli chce.

Význam: Bhagavad-gītā (6.22) uvádí: yaṁ labdhvā cāparaṁ lābhaṁ manyate nādhikaṁ tataḥ — jakmile někdo získá přízeň Nejvyšší Osobnosti Božství, nemá již nic, oč by usiloval, ani po ničem jiném netouží. Když Dhruva Mahārāja dosáhl svou askezí dokonalosti a spatřil Nejvyšší Osobnost Božství tvář v tvář, Pán mu nabídl jakékoli požehnání. Dhruva však odpověděl, že netouží po ničem, neboť ho dokonale uspokojilo to, že může vidět Pána. Cokoli chceme kromě služby Pánu, se nazývá iluze, māyā. Śrī Caitanya Mahāprabhu řekl: jīvera 'svarūpa' haya — kṛṣṇera 'nitya-dāsa' (Cc. Madhya 20.108). Každá živá bytost je věčným služebníkem Pána; nejvyšší dokonalost života tedy realizuje ve službě Pánu. Věrnému služebníkovu se milostí jeho pána splní jakákoliv touha, a ten, kdo vykonává transcendentální láskyplnou službu Pánu, nemá nic, oč by nezávisle usiloval. Všechny jeho touhy jsou splněny jednoduše tím, že je neustále zaměstnaný láskyplnou službou Pánu. Pán Śiva nám ukazuje, že každý oddaný může dosáhnout úspěchu pouhým pronášením jeho modliteb.

Suhotra Svámí: Zde Śrīla Prabhupáda píše, že vše co chceme kromě služby Pánu je iluze. Ale služba Pánu vyžaduje mnohem víc, než můžeme dát. Co je vlastně v našich možnostech? Můžeme udělat nějaké činnosti? Můžeme vykonat nějakou intelektuální práci, můžeme hovořit? Dáme nějaký majetek, materiální bohatství. Pán Kršna je neomezený. Touhy Pána Kršny po požitku jsou neomezené. Jeho zábavy jsou neomezené. Jeho oddaná služba je neomezená. Slouží Mu neomezené množství oddaných. Všichni Jeho oddaní počínaje Śrīmatí Rádhārání jsou mnohem větší experti než my.

Ve skutečnosti přijmout a začít s oddanou službou je veliká výzva. Naneštěstí, když slyšíme takové stanovisko „cokoli chceme kromě služby Pánu je iluze“ máme tendenci si myslet „tak to bych neměl chtít nic“, ale ne, měli bychom chtít vše, ale pro Kršnu. Jak jsem řekl, Kršna je neomezený. Když přijmeme, že smysl života je sloužit Nejvyššímu, tak jak mnoho musíme dělat? Jak mnoho je to náročné? Kršna je neomezený, takže to hned vyčerpá všechny naše kapacity. Pak nám zbude jen přemýšlet, jak zvětšit svoje kapacity v oddané službě Kršnovi. To je důvod, proč musíme kázat, protože výsledek kázání je, že kapacita sloužit Kršnovi se zvětšuje. Je přirozené, že když kážeme, tak přitáhneme víc oddaných a z toho plyne, že tento chrám ale i celé hnutí Haré Kršna zvětšuje svojí kapacitu. Samozřejmě kážeme individuálně a také takto se zvětšuje kapacita. Když kážeme, Kršna je s námi spokojen a dává nám větší

kapacitu kázat např. větší inteligenci a víc realizací, víc schopností představit filosofii, která je potom poutavější.

Náš problém sobeckosti zůstává. Cokoliv co můžeme chtít, kromě služby Kršnovi, je mája. Když nemohu chtít nic pro sebe, tak jaký to má smysl? Tak já tedy přijmu v Kršna vědomém hnutí velice minimální úlohu a udělám, co můžu přirozeně udělat. Nebudu se namáhat. Ale Šríla Prabhupáda jasně řekl, že musíme namáhat svůj mozek, protože jinak, jak nás Šríla Prabhupáda varoval, se stane chrám pouze místem pro jedení a spaní, pro nějakou stereotypní službu a žádnou ambicí zlepšit tu službu. Protože si myslíme, že ambice patří nám samotným. To je špatné pochopení. Ambice jsou pro Kršnu.

Já nevím, jestli jsem vám to řekl naposled, ale Jayapataka Mahárádž...já jsem byl na jeho vjása púdzje v Májápuru a byl jsem tam, když se sloužila hostina na počest jeho vjása púdzji. Já jsem seděl vedle něho. Oni pro něj uvařili 1 300 preparací. Jayapataka Mahárádž je velice silný a také má velkou náklonnost ke svým žákům, tak si myslel: „Musím ochutnat všechno.“ To trvalo hodiny, oni nosili nádoby s prasádam a on si z každého vzal trochu a pak chodili ke mně a já je posílal dál. Já jsem si vzal možná z 15 nebo 20 hrnců. Vedle mne seděl Mahárádž a bral a bral. Byly tam různé védské, indické, italské, malajské a další speciality, tolik druhů různého prasádam. Po určité době, myslím když ochutnal pár stovek preparací, tak se Mahárádž otočil na mne a řekl: “Kršna je jediný poživatel.”

Takže jestli umístíme ambice na naše touhy, když naše motivace expandovat bude naše vlastní touha, tak se nedostaneme moc daleko. Ten příklad, my si nemůžeme užívat 1 300 preparací během jednoho oběda, ale Kršna si může užívat 1 300 000 nebo neomezeně, až k omezení schopnosti spočítat tolik preparací. Když vám zůstane ta subtilní sobeckost, tak se s naší oddanou službou moc daleko nedostaneme. My neradi kritizujeme, ale Šríla Prabhupáda říkal něco pro nás jako pokyny. My víme, že jeho duchovní bratři, potom co Bhaktisiddhánta odešel, ti, kdo mezi nimi nebyli kazatelé byli spokojeni s tím, aby udrželi jeden math, chrám, aby měli místo, kde mohou zůstat se svými žáky. A aby probíhalo nějaké uctívání božstev, ale když přišlo na rozšiřování, tak dál už neměli ambice. Už neměli ambice, jak rozšířit vědomí Kršny za hranice jejich chrámu do dalších měst, zemí, po celém světě.

Toto je subtilní, jemná sobeckost. Oddaná služba je motivována mými vlastními touhami, vlastními potřebami, ale moje potřeby jsou omezené. Takže když oddaná služba dosáhne toho omezení a my si myslíme: „Tak to už je dost, mám střechu nad hlavou, musím něco jíst, mít pěkné místo na spaní, mám lidi, co mi slouží. Takže já jsem v pořádku. Co víc musím dělat? Moje celoživotní práce je dosáhnuta.“ Jestliže dosáhneme nějakého limitu v oddané službě, tak bychom měli vědět, že to není transcendentální oddaná služba. Transcendentální oddaná služba je pro Kršnu. Kršna je neomezený, Jeho touhy jsou neomezené.

Jestliže chcete správně uctívat Kršnu, Kršna je v srdci každé živé bytosti v tomto světě. Jak chcete zakončit uctívání Kršny ve všech Jeho manifestacích? Musíme přinést Harinám vědomí Kršny ke každé živé bytosti. Musíme se snažit zaměstnat každou živou bytost ve službě Kršnovi a takto bude Pán v srdci té živé bytosti náležitě uctěn. Skutečná mise hnutí pro vědomí Kršny je neomezená. To je nepochopitelné. Když o tom začnete přemýšlet, tak vás to přemůže. Ale musíte se dostat z té perspektivy omezeného individua, z té jemné sobeckosti. Musíme se jednoduše umístit v mentalitě: „Já jsem služebník Kršny.“ A to je vše. Potom záviset na Kršnovi, jestliže jste Jeho služebník, potom musíte na Něm záviset. Musíme mít čistou touhu záviset na Kršnovi a sloužit Mu. Pak nám Kršna pomůže Mu sloužit. Protože to je skutečnost - co my můžeme udělat? Můžeme udělat jen tolik a pak jsme nahraní. To není dost pro Kršnu, takže Kršna nám musí pomoci, ale On pomůže Svému oddanému.

Jestli opravdu přemýšlíme jako Kršnovi oddaní a nemyslíme jako materialista: „Bože prosím Tě, pošli mi nějaké peníze, nějakou slávu, Bože prosím Tě, udělej mne mocným abych si já mohl užívat tohoto světa, abych já se stal prominentním v tomto světě, aby lidé mysleli na mne, zpívali moje jméno.“ Kršnu příliš nezaujme aby pomáhal takovému plánu. Naopak, Kršnova materiální energie mája zničí jeho plán. Takže musíme být čistí. A čistý znamená mít čistou touhu sloužit Kršnovi jak On chce. A Jeho touhy jsou neomezené. Nikdy a nikde nemůžeme říct: „Tak teď jsem udělal dost.“ Jakmile toto řekneme, znamená to, že mluvíme sobecky. Já jsem udělal dost pro sebe. Teď já mohu trochu relaxovat, ale co Kršna? Jestliže jsi Kršnův oddaný, tak musíš pracovat, pracovat, dokud Kršna neřekne: „Teď si uděláme radost.“ Kršna to nikdy neřekne, Kršna chce vždycky víc, protože On je nejvyšší poživatel.

To je právě ten bod. 1 300 preparací si může požívat pouze Kršna. On si může požívat neomezeně - jen koukne „O.K.“, On se jen koukne: „Odneste to pryč. Kde je dalších 1 300 preparací, další milion?“ To je Pán, kterému my sloužíme. On je nenasytý, nemůže být nasycen. Samozřejmě On je spokojen, On je átmaráma, soběstačný, ale současně On je nejvyšší poživatel. On si požívá služby svých oddaných.

Jen se podívejte, Śrímátí Rádhárání je největší expert. Ona ví, jak uspokojit Kršnu vždy, všude, všemi způsoby. A Śrímátí Rádhárání má svoje asistentky, které jsou stejné expertky. A mezi těmi asistenty je šest gosvámích. Śríla Prabhupáda řekl, že oni jsou v této náladě, speciálně Rúpa Gosvámí, a jsou připraveni sloužit jako Śrímátí Rádhárání. My se v této modlitbě modlíme o milost Śríly Rúpy Gosvámího, aby nám dal svoje útočiště a ochranu a dal nám službu v hnutí Čaitanji Maháprabhua. Neexistuje žádná možnost, že by jsme dosáhli omezení, jestliže jsme následovníci Śríly Rúpy Gosvámího. Vyžaduje po nás, abychom všechny naše touhy přeměnili na Kršnovy touhy, aby Kršna byl v centru těch tužeb. To musí být naše uspokojení. Naše jediné uspokojení má být sloužení Kršnovým touhám.

Dokud sloužíme, jsme šťastni. Když přestaneme, nejsme spokojeni - v tu chvíli, kdy si musíme lehnout, aby jsme si odpočinuli (protože máme tohle tělo, musíme si odpočinout). Ale kdy přijde ten den, kdy budu moci sloužit Kršnovi jednoduše 26 hodin? Kdy bude v jednom dni o 2 hodiny víc a proč jenom 2 hodiny? 4 hodiny, 8, 16, 32 hodin a víc a víc. Zní to nemožně, ale Kršnovou milostí to jde. Oddaná služba je transcendentální času i prostoru. Četli jste v Kršna knížce o tanci rása? Nedivili jste se, že gópi tancovali s Kršnou jednu noc, která trvala jako Brahmova noc? Četli jste to? A nedivili jste se co to znamená? Kršna to může udělat. Kršna může vměstnat do 24 hodin celý den Brahmy. On to může udělat. Když my budeme mít takovou touhu jako gópi. Pro Kršnu to není problém udělat, to znamená Pán. Jediný problém je, že jsme líní. Myslíme si: “potřebuji tolik času abych spal, jedl, tolik času na čištění zubů a udělat to a tamto.“ A pro sloužení Kršnovi zbude jen pár minut. Ale když si opravdu myslíme, že 24 hodin pro službu Kršnovi je málo, tak Kršna v těch 24 hodinách dá víc času. Jako dal do jedné noci, která trvá 12 hodin, noc Brahmy 4 320 000 000 let.

Śríla Prabhupáda kí – jaya!
Nějaké otázky?

Otázka: není slyšet

Odpověď: To je důvod proč potřebuješ duchovního mistra. On je ten, kdo ti řekne, jestli těšíš Kršnu. To je otázka, která by materiálním způsobem mohla být položena jinak. To je jako když máte auto které má mít tachometr ale on tam není. A řidič by si mohl myslet: policie hlídá cestu, abychom nejezdili moc rychle, ale jak to můžeme vědět, jestli jedeme moc

rychle? To ale není otázka, když máš tachometr v autě. Když tam nemáš ten tachometr, tak je to velký problém. Když je na nějaké silnici omezená rychlost na 40, jak můžeš vědět, že nejedeš 80? Je to velice obtížné říct, protože nemáš vedení tachometru. Když máš tachometr, který funguje, tak není problém. Otázka je: přichází omezení z tělesné úrovně? Ano. V základě omezení přichází z důvodu, že jsme v máji. Mája nás omezuje falešnou koncepcí individuality, což je vlastně oddělení od Kršny. To je individualita, kterou nám mája dává, že ty jsi nezávislý na Kršnovi, ale to je falešné. Musíme být umístěni ve skutečné individualitě, že jsme částí Kršny. Potom dostaneme neomezeně možností.

Śrīla Prabhupáda kí – jaya!
Suhotra Mahárádž ki – jaya!